

[Lasse Budtz]

ville det være hyklerisk ikke at tilføje, at det ikke kun er vesten, der fremstiller modbydelige våben. Jeg har bemærket, at ingen ringere end den sovjetiske forsvarsminister Ustinov omhyggeligt har forsikret os andre om, at Sovjet naturligvis også kan fremstille neutronbomben. Det kommer ærlig talt ikke bag på os: russerne har jo f. eks. gjort sig bemærket med fremstillingen af den nye mellemstanceraket SS-20, som mange eksperter er tilbøjelige til at gøre farligere end neutronbomben.

Men alt dette understreger jo kun, at man må anstrenge sig for at få disse våben under kontrol, og med hensyn til neutronvåben kunne det eventuelt ske i forbindelse med en SALT-aftale – ikke SALT I, naturligvis, næppe heller SALT II, som forhåbentlig kommer i land, men en fortsættelse af forhandlingerne om de forskellige typer af kernevåben – og dette med at inddrage neutronbomben i dette problemkompleks er jo ikke engang fremmed for den amerikanske regering, hvilket nok turde siges at være væsentligt.

Det er med andre ord bydende nødvendigt, at man fortsætter nedrustningsforhandlingerne på mange planer og i mange internationale organisationer. Det er også indlysende, at de nordiske lande og EF-landene, som naturligt nok samarbejder på alle disse områder, og som heldigvis også har etableret samarbejde med andre mindre lande og med en række af udviklingslandene, virker for, at den ekstraordinære FN-generalforsamling ikke blot udvikler sig til et kæmpemæssigt propagandafremstød, hvor man blot holder en række paradetaler eller blot fremsætter nogle programerklæringer, som alligevel ikke kan gennemføres. Man bør havne i noget konstruktivt, og det nordiske forslag er f. eks. noget konstruktivt.

Man kan sige, at den såkaldte terrorbalance har været med til at sikre freden i over 30 år, og det er oven i købet rigtigt. Det skyldes, at der er opretholdt en rimelig balance i den teknologiske udvikling i de to magtblokke, men om dette kan fortsætte, kan man ikke umiddelbart fastslå med absolut sikkerhed. Man kan ikke afvise, at den teknologiske udvikling og den teknologiske forskning, som jo er utrolig omfattende, og som stadig udvides, en dag giver en af supermagterne et forspring, og det kan betyde, at balancen forrykkes, og i samme øjeblik det sker, øges

faren for en kernevåbenkrig. Det er igen en understregning af, at alle forsøg på i hvert fald at fastfryse eller fortsat afbalancere udviklingen må gøres.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse lige som hr. Gert Petersen minde om den kendsgerning, at svælget mellem den rige og den fattige verden bliver stadig større, og at det skaber en spænding i verden, som en nedrustning kunne være med til at formindske eller at afhjælpe, ikke blot fordi der ville blive færre våben til rådighed til at give en baggrund for krisen, men også fordi den økonomiske udvikling ville få en helt anden og positiv virkning og retning.

Jeg vil gerne til slut sige, at der ikke er noget som helst i vejen for, at Danmark kan medvirke aktivt i disse nedrustningsbestræbelser ved siden af vort medlemskab i NATO, men også i forbindelse dermed eller som en følge deraf, og det har regeringen og socialdemokratiet jo faktisk også hele tiden virket for, og det vil regeringen fortsat virke for, også ved den kommende ekstraordinære FN-generalforsamling.

Jørgen Junior (FP):

Man kunne måske godt undre sig en lille smule over, at der foreløbig er gået 1 time og 10 minutter med blot 3 indlæg, det er jo så nogenlunde, som om dette er et problem, der skal sidestilles med en finanslovsbehandling el. lign. Det er det naturligvis også, hvis vi kan have en indflydelse på det, men lad os nu først fastslå, for at der ikke skal ske nogen misforståelser, og for at der ikke skal lægges noget forkert i det: alt det, der er sagt af pæne ord om, at det vil være dejligt med fred på denne jord, og om, at der ikke er nogen som helst rimelighed i, at denne verden opruster som aldrig før, ja, det må alle og enhver naturligvis være enige i – ingen diskussion om det. Det er meget sørgeligt, at der bruges så store ressourcer på militær opbygning, og det er tragisk, at vi ikke har én stor fredelig verden, hvor vi tager os godt af hinanden, hvor vi deler, så godt vi kan osv., osv. Ordene har været sagt i 20 minutter lange indlæg, og de vil blive sagt igen og igen, men der er desværre kun tale om ord, og det er det, der er så sørgeligt.

Hvorfor kommer så denne debat? Ja, man kan da godt så at sige opfylde vores eks-